

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/102/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6710010415
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6710010415.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. októbra 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Petra Chovanka a JUDr. Juraja Babjaka o odvolaní obžalovaného W. M. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/78/2010 zo dňa 29.04.2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného W. M. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný W. M. uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 7. decembra 2008 v čase okolo 05.00 hod. v meste Zvolen, okres Zvolen, na ulici T. G. Masaryka v blízkosti stánku rýchleho občerstvenia „Mašľa“ fyzicky napadol G. H., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že po predchádzajúcom slovnom konflikte udrel dlaňou G. H. niekoľkokrát do oblasti tváre, v dôsledku čoho G. H. spadol na zem, kde ho následne kopal do oblasti celého tela a hlavy, ktorú si G. H. pred útokom chránil rukami, pričom G. H. počas fyzického napadnutia pocítil bolesť v ľavej nohe, čím spôsobil G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. I., W. XX/XX zranenia, a to dvojitú zlomeninu diafýzy a dolného konca ihlice s ľahkým posunom na ľavom predkolení, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 65 dní.

Bol za to odsúdený podľa § 155 ods. 1, § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, § 39 ods. 1, 3 písm. e), § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 roky.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené, aby počas skúšobnej doby nahradil škodu spôsobenú trestným činom.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti nahradiť škodu poškodeným Všeobecnou zdravotnej poisťovni, a.s., vo výške 280,31 Eur a Kooperatíve poisťovni, a.s., Vienna Insurance Group, vo výške 199,16 Eur a náhradu nákladov vo výške 4,98 Eur.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonnej lehote odvolanie, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V písomnom odvolaní uviedol, že jeho odvolanie smeruje do viny, trestu i náhrady škody, keďže sa nestotožňuje so závermi prvostupňového súdu. Podľa jeho názoru okresný súd vykonané dôkazy vyhodnotil jednostranne v jeho neprospech, sporným bolo najmä to, ako došlo k zraneniu nohy poškodeného. Poukázal na to, že poškodený sa nevedel vyjadriť k tomu, kto mu nohu zlomil a svedkovia O. a U. pri poškodenom videli dve osoby. K tejto skutočnosti sa vedel jednoznačne vyjadriť len svedok E., ktorý však vypovedal v prípravnom konaní inak. Skutkový stav neobjektivoval ani znalecký posudok. Výrok o vine sa pritom môže zakladať len na dôkazoch, ktoré vylučujú pochybnosti.

Poukazuje na to, že v minulosti sa nedopustil žiadneho protispoločenského konania. Navrhol rozsudok zrušiť, vec vrátiť prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie alebo alternatívne aby odvolací súd sám rozhodol.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nemožno označiť za dôvodné.

Na úvod je potrebné povedať, že vec bola už v minulosti predmetom preskúmania zo strany krajského súdu. Odvolací súd zrušil pôvodný rozsudok okresného súdu a uložil mu, aké dôkazy má vykonať a ktoré procesné pochybenia má odstrániť.

Okresný súd vykonal dôkazy, ktoré mu boli uložené zo strany krajského súdu, pričom pre odstránenie procesného pochybenia vykonal v celom rozsahu znovu dokazovanie, dôkazy vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a dospel k správnym skutkovým záverom a následne i záverom právnym.

Obžalovaný sa od počiatku bránil tým, že konflikt vyvolal poškodený, ktorý strčil do jeho kamaráta. On mu dal dve facky, po ktorých sa poškodený skotúlal z vyvýšeného miesta, neskôr pripustil, že raz aj kopol do poškodeného. Nebol si vedomý, že by mu zlomil nohu, pretože incident trval len veľmi krátko. Obžalovaný vypovedal, že jeho kamarát O. M., ktorý bol s ním, sa do konfliktu nezapájal.

Aj svedok O. M. uvádzal, že na poškodeného neútočil, lebo bol na tom zle zdravotne.

Poškodený G. H. potvrdil, že to bol obžalovaný, ktorý ho udrel nedôvodne do tváre, načo on spadol. Uvádzal, že potom bol kopaný, nevedel však, kto ho kopal, lebo si kryl hlavu. Pocítil pri útoku bolesť v nohe, neskôr sa nevedel postaviť na ľavú nohu, musel byť odvezený do nemocnice, kde bolo zistené, že má nohu zlomenú.

Svedkyňa O. O., keď sa obzrela, videla poškodeného ležať na zemi, okolo neho sa pohyboval obžalovaný a jeho kamarát M.. Bili poškodeného, aj ho kopali. Niektorý z nich mu stupil na nohu. Nevedela jednoznačne popísať, čo robil O. M. počas útoku. Keď vykrikla na obžalovaného, útoky na poškodeného prestali. Aj svedok U. videl konflikt od chvíle, keď bol poškodený na zemi. Pri poškodenom videl obžalovaného a jeho kamaráta (M.). Do poškodeného niektorý kopal, nevedel povedať ktorý, pretože útočníci menili polohu vo vzťahu k poškodenému. Svedkyňa O. videla, že obžalovaný dal poškodenému dve facky, tento spadol na zem. Nevidela, aby do ležiaceho niekto kopal.

Svedok B. E. bol ten, ktorý konflikt sledoval od počiatku a ktorý videl, ako obžalovaný sotil poškodeného na zem, kde ho aj kopal. Na hlavnom pojednávaní uvádzal, že mu skočil aj na nohy. Reagujúc na odvolacie námietky obžalovaného je potrebné uviesť, že tento svedok od počiatku tvrdil, že to bol len obžalovaný, ktorý útočil na poškodeného a veľmi rýchlo okolo neho skákal.

Výpovedi svedka E. zodpovedal aj znalecký posudok. Znalec z oblasti zdravotníctva zistil, že poškodený utrpel dvojnásobnú zlomeninu ľavej lýtkovej kosti a najpravdepodobnejší mechanizmus sa javí v podobe doskočenia na nohu, keďže postupná dvojnásobná zlomenina bola zhruba v šírke podrážky obuvi. Znalec vylúčil, že by k zraneniu došlo pádom, ani zlým dostupením na nohu.

Vychádzajúc z dôkazov, najmä svedka E., ktorý konflikt videl najlepšie, a zo znaleckého posudku, ale i z tvrdenia obžalovaného, že svedok M. sa do konfliktu nezapájal, čo potvrdil aj samotný M. vo svojej svedeckej výpovedi s tým, že ostatní svedkovia sa nevedeli jednoznačne vyjadriť, kto na poškodeného útočil, možno dospieť k záveru, že to bol práve obžalovaný, ktorý útočil na poškodeného a ktorý mu spôsobil v skutku popísané zranenia.

Správne si počíнал potom okresný súd, keď uznal obžalovaného vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pretože obžalovaný jednak inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví (§ 123 ods. 3 písm. i), ods. 4 Tr. zák.) a jednak na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného.

Nepochybil okresný súd, keď uložil obžalovanému za zbiehajúce sa trestné činy trest pod spodnou hranicou prísnejšieho ustanovenia § 155 ods. 1 Tr. zák., pretože vzhľadom na okolnosti prípadu, i

na to, že na poškodenom zranenie nezanechá trvalé následky a napokon i na odstup času, bolo na mieste použitie zmiernovacieho ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Uložený trest pod spodnou hranicou v trvaní 2 roky je spôsobilý zabezpečiť nápravu obžalovaného. Vzhľadom na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného, i na okolnosti prípadu bolo možné tento trest podmiennečne odložiť na skúšobnú dobu 2 roky, v rámci ktorej bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom. Správne si počínal okresný súd, keď zaviazal obžalovaného k povinnosti nahradiť spôsobenú škodu. Poškodený H. sa do trestného konania s návrhom na náhradu škody nepripojil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.